

tionen, fordi det er lettere at få et job og komme i gang som ny borger i det hollandske samfund, når man kender hollandsk.

Det er tilsvarende her i Danmark. Vi bruger sproglkravene som et middel til at fremme integrationen. Det er formålet med det. Det er også vigtigt, hvis man skal have stemmeret, at man forstår dansk, at man kan følge med i nyhederne osv. Vi har tilmed dispenseret fra 7-års-reglen på den måde, at hvis man er velintegreret og har været i ustøttet beskæftigelse i 3 år, så kan man få permanent opholdstilladelse allerede efter 5 år. Det hele er et led i at forbedre integrationen af dem, der skal blive her.

Kl. 12.00

Første næstformand (Svend Auken):

Der er kommet en ekstra spørger, og det er hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om han over for hele den der venstrefløjsoptattelse af indfødsret som et integrationsmiddel, dvs. en ophævelse af, at det er en indfødsret, og hvor det i stedet for bliver et behandlingssystem, ikke føler sig fristet til at vende tilbage til den Grundtvig, vi begge to er enige om har en vis sandhed at sige, og citere fra hans tale som den første formand for Indfødsretsudvalget den 22. marts 1850, hvor han meget principielt siger, hvad indfødsret drejer sig om, at det er folkets forsvar imod at blive fremmed i sit eget land.

Jeg vil spørge: Er det ikke også for ministeren en god ting at holde det fast, når man møder disse sædvanlige ord fra venstrefløjen om, at det hele er ligegyldigt, det er blot et spørgsmål om den store forening, den store integration?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, hr. Søren Krarup har ret i, at for Grundtvig var det et spørgsmål om, at borgere ikke skulle være fremmede for deres eget land.

Vi har lov til i dag, hvor der er kommet så mange med udenlandsk baggrund til Danmark, at tilføje et andet motiv, nemlig en tilskyndelse til at få lært dansk. Det er et integrationsmotiv, som Grundtvig utvivlsomt ikke tænkte på, men det bliver det jo ikke dårligere af.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven og retsafgiftsloven. (Adgang til udtræk af masseoplysninger og samkøring af registre). Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 28/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

L 139 er et lovforslag, hvor jeg endnu en gang er så heldig at komme op med et forslag på vegne af regeringen, som giver forenklinger og gør ting lettere i vores samfund.

Formålet med lovforslaget er at give adgang til at foretage udtræk af masseoplysninger fra tinglysningsregistre og samkøre registre med andre offentlige og private registre. I forlængelse heraf foreslås det, at der indføres en differentieret afgift for udtræk af masseoplysninger.

Der bliver efter forslaget givet adgang til at foretage et udtræk af oplysninger vedrørende både personer, køretøjer og ejendomme. Der bliver også givet adgang til at samkøre oplysningerne i registeret med andre offentlige og private registre, en adgang, som ifølge gældende lovgivning ikke er tilladt nu.

Lovændringerne falder i tråd med Venstres ønske om at fjerne unødvendige og administrative byrder for borgere og erhvervsliv og gøre tinglysningsordningen meget mere tilgængelig ved at anvende en it-teknik, som efterhånden er udbredt i hele samfundet. Det har længe været et ønske fra brugerne, at der bliver nemmere og mere uhindret adgang til registrene. Det giver brugerne flere praktiske fordele ved systemet.

Tinglysningssystemet er grundlæggende bygget på et princip om offentlighed, og derfor er en afskaffelse af forbuddet mod videregivelse af masseoplysning og samkøring af registrene at anbefale.

Der bliver dog ikke ændret ved bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, der sætter grænser for, hvilke formål oplysningerne må bruges til. Oplysningerne må altså ikke kunne bruges til andre formål end som angivet i loven, det vil sige ikke med henblik på at skaffe nye kunder eller i øvrigt med henblik på andre formål end overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurderinger, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med de formål.

Den gældende lovgivning indeholder bestemmelser om sanktioner ved overtrædelse af reglerne om behandling af personoplysninger. Disse vil blive bibeholdt, og de muligheder for misbrug, der kan opstå ved at tillade masseudtræk af oplysninger fra tinglysningsregistre, skal ikke medvirke til, at brugerne fratages en række praktiske og administrative fordele, som den teknologiske udvikling efterhånden har gjort dem vant til.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre.

Kl. 12.05

Morten Bødskov (S):

Da der allerede er redegjort for indholdet af lovforslaget, skal jeg ikke tærskle langhalm på det, blot sige, at Socialdemokratiet finder, at lovforslaget er fornuftigt og ligger i naturlig forlængelse af informationsteknologiens generelle udbredelse.

Man skal selvfølgelig altid være påpasselig, når vi taler om udveksling og samkøring af registre og oplysninger forbundet hermed, men det er jo et faktum, at oplysningerne fra tinglysningsregistre allerede i dag er offentligt tilgængelige.

At oplysningerne med det her forslag stadig kun må anvendes til saglige formål, som det i øvrigt ganske udmærket er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, og heller ikke må anvendes til at skaffe nye kunder, og at behandlingen af de her oplysninger stadig skal ske i overensstemmelse med persondataloven, er ting, vi lægger vægt på fra Socialdemokratiets side, og vi kan på den baggrund støtte lovforslaget.

Per Dalgaard (DF):

L 139 er et af den slags lovforslag, der gennemføres for at en offentlig instans yderligere kan komme på højde med de muligheder, den teknologiske udvikling nu betinger. Loven vil lette adgangen til en række informationer i det elektroniske tinglysningsregister via opslag fra computere om f.eks. ejendomme, personer og køretøjer.

Ligeledes ophæves et forbud mod at samkøre disse data med private registre. En sådan samkøring skal så rekvireres via retten i Århus og bliver gennemført ved hjælp af Domstolsstyrelsens edb-leverandør.

I samme lovforslag er der en række restriktioner mod videregivelse af informationer og mod at anvende disse til at erhverve nye kunder med. Det sidste kan man måske undre sig lidt over. Jeg tror i øvrigt, det vil være et forbud, som det vil være svært at efterleve og efterforske, hvis det skulle være tilfældet. Men loven giver adgang til kun at anvende disse samkørte data til overdragelse, forsikring, retsforfølgning, retsforhold osv.

Vi er trygge ved, at persondataloven er nævnt så meget i loven. Således må det stå helt klart for brugerne af systemet, at de er underlagt dennes restriktioner.

Dansk Folkeparti finder det ligeledes rimeligt, at der skal betales for at få lavet de her specielle udtræk.

Med disse ord kan vi støtte forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Det tyder jo på, at alle vil støtte lovforslaget, så det vil den konservative folketingsgruppe også.

Det er jo et forslag, som giver den enkelte borger, den enkelte virksomhed og stat, amter og kommuner en let, en hurtig og en mere smidig adgang til oplysninger, som allerede i dag findes i det elektroniske tinglysningsregister.

Jeg er sikker på, at der er masser af brugere, som vil hilse forslaget velkommen. Det ved vi jo også fra de mange henvendelser, vi har fået de sidste par år.

Sammenfattende kan man vel sige, at det helt gældende forbud mod videregivelse af masseoplysninger og forbud mod samkøring af tinglysningsregistre med andre edb-registre i dag må anses for helt utidssvarende.

Set i lyset af tinglysningslovens princip om offentlighed og set i lyset af den hastigt stigende anvendelse af it i det danske samfund er jeg helt sikker på, at en ophævelse af forbuddene og en

vedtagelse af dette lovforslag vil medføre en række praktiske og administrative fordele for de mange brugere af registrene, og dermed vil vi imødekomme det berettigede ønske, der er, om at få en teknisk lettere og mere smidig adgang til tinglysningsoplysningerne. Så vi støtter det.

Anne Baastrup (SF):

I går havde Datatilsynet jubilæum, og der kom det jo frem under debatten, at persondataloven er meget, meget svær at fortolke og meget svær at administrere, og at både kommuner og private, herunder også advokater, prøver at gøre det så godt som muligt, så lovligt som muligt.

Så det, vi skal huske, når vi diskuterer det her lovforslag, er, at persondataloven formentlig ikke er et ret godt værn, selv om der er præcise henvisninger til den beskyttelse, der burde ligge i persondataloven.

Samtidig blev det også klart på konferencen i går, at Datatilsynet har så få ressourcer, at muligheden for at bruge Datatilsynet som reel beskyttelse er relativt ringe.

I SF synes vi, at når vi nu har oplysningerne liggende på edb og det offentlige har brug for det, er det jo en god idé, at det offentlige får adgang til disse oplysninger. Vi har stor forståelse for, at kommunerne kan have brug for det, men vi er lidt bekymrede for, at man også åbner totalt op for private.

Det, vi forestiller os, er, at man måske i højere grad kunne gå ind og give en forhåndsgodkendelse til bestemte typer af private institutioner, der har en naturlig, legitim interesse i at få disse oplysninger, eksempelvis realkreditinstitutterne.

Kl. 12.10

Vi har lagt meget vægt på Dommerfuldmægtigforeningens kommentarer til lovforslaget. De er jo noget bekymrede. Dommerfuldmægtigforeningen skriver bl.a., at de »finder det nødvendigt at påpege, at ved at åbne helt op for adgangen til data i tinglysningsregistrene så gives der ikke blot kunderne gode vilkår for at opnå de tilsigtede oplysninger, der åbnes samtidigt i vid grad op for mulighederne for misbrug. Denne vide adgang indebærer en forringelse af sikkerheden for den enkelte ejer.«

Så henviser Dommerfuldmægtigforeningen til det eksempel, hvor danske sommerhusejere i Sverige fik en meget fin regning på meget fint papir om renovation, som de så betalte. Selskabet, der stod bag regningsudstedelsen, forsvandt, men fik en hel del penge ud af det. Det

er jo i hvert fald en måde, hvorpå man kan misbruge en sådan adgang.

Samtidig gør Dommerfuldmægtigforeningen også opmærksom på, hvordan man kan beskytte folk, der i øvrigt har beskyttede adresser og beskyttede cpr-numre, eller folk der er beskyttet i CPR-registeret.

Jeg ved, at Justitsministeriet har forsøgt at argumentere mod Dommerfuldmægtigforeningens bekymringer, men omvendt oplever jeg, at det er relativt alvorlige bekymringer, der er der.

Så jeg kunne godt forestille mig, at vi altså gav de der forhåndsgodkendelser til institutioner, der har en legitim, klar interesse, og at man så derudover gav en forhåndssagsbehandling, før de pågældende fik retten til at undersøge konkret. Den beskyttelse, der ligger i, at det kun er Århus Ret, der kan give godkendelsen, er smart, men jeg synes, vi skal have en højere grad af sikkerhed for, at den sagsbehandling, der ligger bag tilladelsen til at få adgang som privat, er mere beskrevet i selve lovgivningen.

Men med de her bemærkninger: en positiv, kritisk tilgang til lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Som underoverskrift på det her lovforslag, L 139, står der: »Adgang til udtræk af masseoplysninger og samkøring af registre«, og det kan i hvert fald nok få enhver skeptisk datastørmer til at tænke ved sig selv: Så tak, nu bliver alle grænser nedbrudt, nu bliver alt tilladt.

Men når man så læser forslaget igennem, må man jo sige, at vi i hvert fald fra radikal side bliver betydeligt beroliget. Vi finder, at der er tale om et velbegrundet og også et gennearbejdet forslag trods den meget skræmmende titel.

Det er helt oplagt, at oplysninger, som i forvejen er offentligt tilgængelige, bør man også kunne gøre let offentligt tilgængelige, og det foreslår man altså nu ved, at der kan foretages masseudtræk, og man kan så berolige sig selv med, at dette masseudtræk kun kan bestilles gennem Retten i Århus og oven i købet kun mod betaling. Det vil sige, at der er en vis barriere, der skal overvindes, for dem, der vil benytte sig af disse masseudtræk. De skal for det første henvende sig til Retten i Århus, og Retten i Århus kan sige: Det her lyder ikke seriøst. Og så skal de betale, og det vil sige, at der altså skal være lagt penge ved kasse et, før man overhovedet får adgang til disse oplysninger.

Efter vedtagelsen af persondataloven i 2000 er der jo indført generelle begrænsninger for of-

fentliggørelse af personlige oplysninger. Selve det, at vi har vedtaget persondataloven, lægger altså en eller anden form for begrænsning på, hvad man overhovedet kan viderebringe ud over dem, der er nævnt her særligt i tinglysningsloven.

Så Det Radikale Venstre vil gerne give tilsagn om at medvirke til vedtagelse af forslaget. Vi mener, det er fornuftigt trods den skræmmende titel.

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at titlen umiddelbart kan give en anledning til at spærre øjnene op og se på: Hvad skal man være på vagt over for her?

Der er også et par af høringssvarene, som gør, at jeg synes, at der er et par ting, vi skal kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet, især Dommerfuldmægtigforeningens eksempel med de svenske sommerhusejere, som fru Anne Baastrup var inde på, men også det, de skriver om: Giver det mulighed for at omgå adressebeskyttelsen i CPR-registeret? Det vil jeg i hvert fald gerne have afklaret lidt nærmere under udvalgsarbejdet, så vi ikke risikerer, at man ved hjælp af tingbogen kan finde dem, der har hemmelig adresse, når vi åbner her.

Jeg vil gerne kigge lidt mere på kontrollen, og hvordan den kommer til at fungere. Hvad er det, man formoder retten vil kunne opfange, og hvad får de af ressourcer til at se på det?

Kl. 12.15

Så vil jeg gerne sige mere generelt, at på flere og flere områder henholder vi os jo til, at vi regner med, at Datatilsynet vil kunne stå for kontrollen og sikre, at persondataloven bliver overholdt. Bare det, at vi har et forbud i persondataloven imod, at oplysninger misbruges, og vi så har Datatilsynet til at kontrollere det, jamen så er alt godt, men vi kan jo ikke blive ved med at dynte flere kontrolopgaver over på Datatilsynet, uden at de får flere ressourcer, og så regne med, at de alligevel kan klare denne omfattende kontrol.

Derfor synes jeg, at tiden må være kommet til, at vi ser på, om ikke Datatilsynet har behov for en kraftig opjustering med hensyn til ressourcer, for at de kan leve op til den store tillid, vi har til, at de kan klare at kontrollere de enorme mængder af data, der er alle steder i øjeblikket. På sundhedsområdet diskuterer vi i øjeblikket biobanker, og der henholder man sig også til, at Datatilsynet holder øje med, at vores væv og

blod, og hvad der ellers er rundtomkring, ikke bliver misbrugt. Jeg synes, det er en meget stor opgave, vi lægger på Datatilsynet, når vi ikke giver dem ekstra ressourcer. Så jeg mener, at vi i forbindelse med det her forslag også skal se på ressourcetildelingen.

Så Enhedslisten er i udgangspunktet positiv, men der er nogle ting, vi gerne vil have afklaret under udvalgsarbejdet.

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg kan sige, at også Kristendemokraterne er positive over for det fremsatte lovforslag om at give borgere, virksomheder og offentlige myndigheder en teknisk lettere og mere smidig adgang til oplysninger i de elektroniske tinglysningsregistre.

Det kan man dårlig være imod, og jeg synes også, at man i lovforslaget argumenterer overbevisende for, at det kan være en udmærket ting bl.a. set i forhold til, at den bekymring, man måske kunne have med hensyn til en massespredning af visse oplysninger, jo bliver afdækket af, at persondataloven i virkeligheden tager højde for disse ting.

Det kan selvfølgelig være relevant, som også fru Line Barfod lige har været inde på, at man ser på Datatilsynets muligheder i den sammenhæng for at sikre, at de, når det nu alt andet lige bliver lettere at massesprede oplysninger, så også har de nødvendige ressourcer.

Da det under alle omstændigheder er oplysninger, der er offentligt tilgængelige – og det er det, der ligesom er kernepunktet for os i den her sammenhæng, og som gør, at vi er positive over for lovforslaget – ja, så er det altså svært selv med de bekymringer, man sådan kan have med hensyn til massespredning af oplysninger, at sige, at det skal betyde, at borgere, myndigheder osv. ikke får den lettere adgang til oplysninger i de elektroniske tinglysningsregistre, som lovforslaget lægger op til.

Med disse få ord kan jeg sige, at vi altså vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og selvfølgelig også vil se på de enkelte problemstillinger, som er rejst i nogle af høringssvarene.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne takke for den positive behandling af lovforslaget.

Det er jo fuldstændig korrekt, at det drejer sig om oplysninger, der allerede er offentligt tilgængelige, men som vi gerne vil gøre det teknisk

endnu nemmere for offentlige myndigheder og andre parter at få til rådighed.

Så jeg takker for den positive behandling, men jeg vil naturligvis også meget gerne understrege både over for fru Anne Baastrup og fru Line Barfod, at den bekymring og de problemstillinger, der er rejst, og som også delvis har været rejst tidligere i forbindelse med høringsrunden, medvirker vi selvfølgelig til bliver behandlet ganske grundigt under det forestående udvalgsarbejde.

Vi takker for den positive modtagelse og håber på en hurtig behandling i Retsudvalget, hvor vi kan afklare de her problemstillinger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af kriminallovens regel om anbringelse af grønlændere på ubestemt tid i lukket anstalt i Danmark.

Af Lars-Emil Johansen (SIU), Kuupik Kleist (IA) og Tórbjörn Jacobsen (TF).
(Fremsat 25/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SIU, IA og TF, som vi i dag skal behandle, pålægger regeringen i indværende folketingsår at tage initiativ til ophævelse af reglen i den grønlandske kriminallovs § 102 om anbringelse på ubestemt tid i lukket anstalt i Danmark.

Det fremgår i dag af kriminallovens § 102, stk. 2, at en person kan dømmes til anbringelse i en anstalt i Grønland på ubestemt tid, hvis der er tale om grovere personfarlig kriminalitet. Dom til anbringelse kan ske, hvis det må antages, at den pågældende frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og anbringelse på ubestemt tid findes påkrævet for at forebygge denne fare. Den regel svarer til den danske straffelovs § 70, hvorefter en person under tilsvarende betingelser kan dømmes til forvaring.

Efter kriminallovens § 102, stk. 3, kan en person dømmes til anbringelse på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under Kriminalforsorgen i Danmark, hvis den pågældende på grund af psykisk abnormitet er uegnet til anbringelse i anstalt i Grønland, eller hvis en sådan anbringelse ikke giver tilstrækkelig sikkerhed. I praksis sker en sådan anbringelse i Anstalten ved Herstedvester. Retten kan også efterfølgende bestemme at overføre en person, der er dømt til tidsbestemt eller tidsubestemt anbringelse i en anstalt i Grønland til Anstalten ved Herstedvester, jf. kriminallovens § 104, stk. 2. Også her sker anbringelsen i Danmark enten af hensyn til den pågældendes behandlingsbehov eller af hensyn til sikkerheden.

Lad mig starte med at fastslå, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at grønlændere i videst muligt omfang har mulighed for at afsone i Grønland, ikke mindst fordi det er vigtigt, at de pågældende fortsat har kontakt med familie, venner m.v. i deres hjemland.

Men når det er sagt, må jeg også pointere, at det er regeringens opfattelse, at det aktuelle forslag, som vil medføre, at meget farlige eller psykisk syge kriminelle grønlændere ikke længere vil kunne dømmes til anbringelse i en psykiatrisk anstalt i Danmark, ikke er hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt. Den umiddelbare konsekvens af forslaget gennemførelse vil være, at psykisk syge kriminelle i Grønland ikke vil kunne få den nødvendige og kvalificerede behandling, som de pågældende har brug for, og at meget farlige kriminelle ikke vil kunne anbringes et tilstrækkeligt sikkert sted. Der eksisterer nemlig ikke i dag de fornødne behandlingsmuligheder i Grønland for denne gruppe personer, og der er heller ikke i dag lukkede afsoningsanstalter i Grønland.

Hertil kommer, at et sådant forslag efter regeringens opfattelse ikke kan ses løstrevet fra de øvrige ændringer af kriminallov og anstaltstruk-